

T.C. Resmî Gazete

Başbakanlık

Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğüne Yayınlanır

25 Şubat 2016
PERŞEMBE

Sayı : 29635

YÜRÜTME VE İDARE BÖLÜMÜ

ATAMA KARARLARI

Çevre ve Şehircilik Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2016/62

1. Açık bulunan 1 inci derece kadrolu ve + 3600 ek göstergeli Bakanlık Müşavirliğine Serpil MİRAN'ın atanması, 657 sayılı Kanunun 59 ve 60 ıncı maddeleri ile 2451 sayılı Kanunun 2 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2. Bu Kararı Çevre ve Şehircilik Bakanı yürütür.

24/02/2016

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

Fatma Güldemet SARI
Çevre ve Şehircilik Bakanı

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığında:

Karar Sayısı : 2016/90

1. Açık bulunan 1 inci derece kadrolu ve + 3600 ek göstergeli I.Hukuk Müşavirliğine, Yaşar GÜÇLÜ'nün atanması, 657 sayılı Kanunun 74 üncü maddesi ile 2451 sayılı Kanunun 2 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.

2. Bu Kararı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı yürütür.

24/02/2016

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI

Ahmet DAVUTOĞLU
Başbakan

Faruk ÇELİK
Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından:**Karar Sayısı : 2016/93**

1. Açık bulunan 1 inci derece kadrolu ve + 3600 ek göstergeli Bakanlık Müşavirliğine, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bakanlık Müşaviri Faruk ÇAKMAK'ın atanması, 657 sayılı Kanununun 59 ve 74 üncü maddeleri ile 2451 sayılı Kanununun 2 nci maddesi gereğince uygun görülmüştür.
2. Bu Kararı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı yürütür.

24/02/2016

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI*Ahmet DAVUTOĞLU*
Başbakan*Faruk ÇELİK*
Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı**KADRO ARTIRILMASI KARARI**Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından:**Karar Sayısı : 2016/80**

1. Müsteşar Yardımcılığı kadrosunun üçten dörde çıkartılması, 3046 sayılı Kanununun 16 ncı maddesinin (i) bendi gereğince uygun görülmüştür.
2. Bu Kararı Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı yürütür.

24/02/2016

Recep Tayyip ERDOĞAN
CUMHURBAŞKANI*Ahmet DAVUTOĞLU*
Başbakan*Faruk ÇELİK*
Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı**YÖNETMELİKLER**Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığından:**KIRSAL KALKINMA PROGRAMI İZLEME KOMİTESİNİN TEŞEKKÜLÜ VE ÇALIŞMA ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 5/7/2012 tarihli ve 28344 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Kırsal Kalkınma Programı İzleme Komitesinin Teşekkülü ve Çalışma Esasları Hakkında Yönetmeliğinin 1 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 1** – (1) Bu Yönetmeliğin amacı, ilgili kamu kurum ve kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve sivil toplum kuruluşlarının Avrupa Birliği Katılım Öncesi Yardım Aracı Kırsal Kalkınma Programı ve destekleri ile ilgili izleme, değerlendirme süreçlerine katkı ve katılımlarını sağlamak üzere İzleme Komitesinin teşekkülü ile çalışma usul ve esaslarını belirlemektir.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (f) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, (m) bendi yürürlükten kaldırılmış ve aynı fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“f) Katılım Öncesi Yardım Aracı–Kırsal Kalkınma: Avrupa Birliğinin Katılım Öncesi Yardım Aracı Kırsal Kalkınma Programlarından 2007-2013 yıllarını kapsayan IPARD I ve 2014-2020 yıllarını kapsayan IPARD II’ye ilişkin katılım öncesi desteği,”

“p) Sektörel Anlaşma: 9/11/2015 tarihli ve 2015/8246 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ve Avrupa Komisyonu Arasında Katılım Öncesi Yardım Aracı Altında Tarım ve Kırsal Kalkınma Politika Alanı (IPARD) Kapsamında Türkiye Cumhuriyeti’ne Yapılacak Olan Birlik Mali Yardımının Yönetimi ve Uygulanmasına İlişkin Hükümleri Tesis Eden Sektörel Anlaşmayı,

r) Çerçeve Anlaşma: 8/5/2015 tarihli ve 2015/7708 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Türkiye Cumhuriyeti ve Avrupa Komisyonu Arasında Katılım Öncesi Yardım Aracı (IPA II) Çerçevesinde Birlik Tarafından Türkiye Cumhuriyeti’ne Yapılacak Mali Yardımın Uygulanmasına İlişkin Düzenlemeler Hakkında Çerçeve Anlaşmayı,”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 5 –** (1) Komite, ilgili ulusal kurum ve kuruluşlardan temsilciler ve ekonomik, sosyal ve çevresel ortaklar ve sivil toplum kuruluşları gibi diğer paydaşlardan oluşur. Komitede yer alan kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşları tarafından bir asil ve bir yedek üyelik için adaylar Yönetim Otoritesine teklif edilir.

(2) Komite, teklif edilen asil ve yedek üyeleri kapsayacak şekilde Ek-1’de yer alan Müsteşar onayı ile oluşturulur.

(3) Aşağıda belirtilen durumlarda asil ve yedek üyelerin yerine geçecek yeni üyeler belirlenir:

a) Üyelikten çekilme talepleri doğrultusunda.

b) Üyeliklerine ilişkin görev ve sorumluluklarını sistemli bir şekilde veya bir yıldan fazla süreyle yerine getirmemeleri veya kasten işledikleri bir suçtan dolayı hüküm giymeleri durumunda.

c) Ölüm ya da haklarında kısıtlama kararı verilmesi durumunda.

(4) Komitenin başkanı Bakanlık müsteşarıdır. Komitenin başkan yardımcısı Komite üyeleri içerisinde doğrudan müsteşar onayı ile belirlenir. Komite Başkanı Kurumda bir görev alamaz.

(5) Başkan ve Komite üyelerinin her biri eşit oy hakkına sahiptir.

(6) Kurum Başkanı, Komisyon ve Yönetim Otoritesi temsilcileri Komite çalışmalarına oy hakkı olmadan katılabilirler.

(7) Komite asil ve/veya yedek üyelerinin, bağlı buldukları kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşları tarafından değiştirilmesinin söz konusu olması durumunda, toplantı tarihinden en geç yirmi beş iş günü öncesinde yeni üye teklifi Yönetim Otoritesine bildirilir.

(8) Kadın ve erkek üyeler arasında dengeli bir dağılım sağlanması teşvik edilir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 6 –** (1) Komitede aşağıdaki kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcileri yer alır:

a) Bakanlık.

b) İçişleri Bakanlığı.

c) Maliye Bakanlığı.

ç) Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı.

d) Gümrük ve Ticaret Bakanlığı.

e) Kültür ve Turizm Bakanlığı.

f) Orman ve Su İşleri Bakanlığı.

g) Çevre ve Şehircilik Bakanlığı.

ğ) Kalkınma Bakanlığı.

h) Avrupa Birliği Bakanlığı.

ı) Hazine Müsteşarlığı.

(2) Komitede aşağıdaki ekonomik, sosyal ve ilgili diğer konulara yönelik sivil toplum kuruluşlarının temsilcileri yer alır:

a) Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği.

b) Türkiye Süt, Et, Gıda Sanayicileri ve Üreticileri Birliği.

c) Türkiye Kırmızı Et Üreticileri Merkez Birliği.

ç) Türkiye Milli Kooperatifler Birliği.

d) Türkiye Tarım Kredi Kooperatifleri Merkez Birliği.

e) Su Ürünleri Yetiştiricileri Üretici Merkez Birliği.

f) Türkiye Damızlık Sığır Yetiştiricileri Merkez Birliği.

g) Türkiye Tabiatını Koruma Derneği.

- ğ) Türkiye Kalkınma Vakfı.
- h) Türkiye Ziraat Odaları Birliği.
- ı) Yumurta Üreticileri Merkez Birliği.
- i) Uluslararası Güneş Enerjisi Topluluğu–Türkiye Bölümü.
- j) Kadın Emegini Değerlendirme Vakfı.

(3) Komitede kamu kurumlarından en az genel müdür düzeyinde, sivil toplum kuruluşlarından ise yönetici seviyesinde birer temsilci yer alır.

(4) Sivil toplum kuruluşları Komitede kamu kurumları üye sayısına en az eşit sayıda üye ile temsil edilir.

- (5) Komite çalışmalarına;
 - a) Kurum,
 - b) Ulusal Yetkilendirme Görevlisi,
 - c) Denetim Otoritesi,
 - ç) Ulusal Katılım Öncesi Yardım Koordinatörü,
 - d) Eğitim Yayın ve Yayınlar Dairesi Başkanlığı,
 - e) Bakanlık İç Denetim Birimi,
 - f) Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İPA Birimi,
 - g) Güneydoğu Anadolu Projesi Bölge Kalkınma İdaresi Başkanlığı,
 - ğ) Türkiye İstatistik Kurumu,
 - h) Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü,
 - ı) Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü,
 - i) Türkiye Belediyeler Birliği,
 - j) Ziraat Bankası Genel Müdürlüğü,
 - k) Türkiye Damızlık Koyun Keçi Yetiştiricileri Merkez Birliği,
 - l) Beyaz Et Sanayicileri ve Damızlıkçıları Birliği Derneği,
 - m) Kırsal Turizm Derneği,
 - n) Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatı - Türkiye Ofisi,
 - o) Dünya Bankası Türkiye Temsilciliği,
 - ö) Türkiye Tarımsal Süt Üreticileri Merkez Birliği,
 - p) Özyeğin Vakfı,
 temsilcileri gözlemci olarak katılırlar.

(6) Başkan, Komite toplantılarına ve çalışmalarına, beşinci fıkrada belirtilenler hariçinde, Program uygulama alanlarına ilişkin olarak ihtiyaç duyulması halinde ilgili kurum ve kuruluşları, gerçek kişileri, özel hukuk tüzel kişilerini ve sivil toplum kuruluşlarını gözlemci olarak davet edebilir.

(7) Komisyon, Komite çalışmalarına oy hakkı olmayacak şekilde danışman sıfatı ile katılım sağlar. Komisyon temsilcisi, gündemdeki konuların tartışılması sırasında görüşlerini bildirmekte birlikte, Komisyonun resmi görüşü, yazılı olarak bildirdiği görüşleridir.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 8** – (1) Komite, aşağıda belirtilen görev ve sorumlulukları yerine getirir:

a) Programın belirlenen strateji, amaç ve hedeflerine ulaşılmasının temini amacıyla uygulamaların etkinliği ve kalitesini sağlar.

b) Katılım Öncesi Yardım Aracı İzleme Komitesine rapor verir. Katılım Öncesi Yardım Aracı İzleme Komitesine;

1) Program uygulamalarının iyileştirilmesi amacıyla, tedbir veya faaliyetler bazında Programın uygulanmasında ulaşılan sonuçlar ve mali göstergeler de dahil, kaydedilen ilerleme,

2) Denetim Otoritesi veya Ulusal Yetkilendirme Görevlisinin gündeme getirdiği, yönetim ve kontrol sisteminin işleyişine ilişkin hususlar, hakkında bilgi verir.

c) Program içerisinde yer alan tedbirler için belirlenen hedeflere ulaşılması ve söz konusu tedbirlere tahsis edilen kaynakların kullanımındaki ilerleme başta olmak üzere, programın sonuçlarını göstergeler düzeyinde inceler ve görüş oluşturur. Bu kapsamda Yönetim Otoritesi, Program tedbirlerinin uygulanması ve ilerlemesine yönelik gerekli bilgiyi Komiteye ve Ulusal Katılım Öncesi Yardım Koordinatörüne sağlar.

ç) Programda belirlenen hedeflere ulaşılması açısından, uygulama ve gelişmeleri izler.

Bu amaçla;

1) Programın kapsadığı sektörlerde uygulamada karşılaşılan güçlükler,

2) Yapılan kontrollerin sonuçları, hakkında bilgi alır.

d) Komisyona sunulacak Program değişiklik önerilerini inceler ve uygun olduğu takdirde onaylar.

e) Program hedeflerine ulaşılması, yönetim ve uygulamanın etkinleştirilmesi ile verilen yardımın etkinliğini artırma konusunda Programa yönelik gerekli görülen değişiklik önerilerini, Yönetim Otoritesi, Kurum ve Ulusal Yetkilendirme Görevlisi ile ortak görüş oluşturduktan sonra Komisyona ve Ulusal Katılım Öncesi Yardım Koordinatörüne sunar, bir örneğini de Ulusal Yetkilendirme Görevlisine gönderir.

f) Yıllık uygulama raporlarını ve nihai uygulama raporunu, Komisyona, Ulusal Katılım Öncesi Yardım Koordinatörüne, Ulusal Yetkilendirme Görevlisine ve Denetim Otoritesine gönderilmeden önce inceler ve onaylar.

g) IPARD I Programı için programın devam eden ve ara değerlendirme raporlarını ve IPARD II Programı için ara değerlendirme raporlarını inceler.

ğ) Denetim Otoritesi tarafından sunulan denetim raporlarını ve görüşlerini değerlendirir.

h) Programla ilgili bilgilendirme ve tanıtım faaliyetlerinin etkinliğini değerlendirir. İletişim planı ve görünürlük planını ve de bu planlarla ilgili güncellemeleri inceler ve onaylar.

ı) Programın teknik destek faaliyetleri konusunda oluşturulan eylem planını onaylar. Teknik destek tedbiri kapsamında gerçekleştirilen faaliyetlerin raporlarını değerlendirir.

i) Türkiye Cumhuriyeti ve Avrupa Komisyonu Arasında Katılım Öncesi Yardım Aracı (IPA II) Çerçevesinde Birlik Tarafından Türkiye Cumhuriyeti'ne Yapılacak Mali Yardımın Uygulanmasına İlişkin Düzenlemeler Hakkında Çerçeve Anlaşma hükümleri çerçevesinde sorumluluğundaki görevleri yerine getirir.

j) IPARD programlarının uygulamasına ilişkin Sektörel Anlaşmanın VI. Kısımında yer alan hükümler doğrultusunda, programların raporlanmasından, izlenmesinden ve değerlendirilmesinden sorumludur.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan “on iş günü” ibareleri “on beş iş günü” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “on iş günü” ibaresi “on beş iş günü” olarak değiştirilmiştir.

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesinin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 16 ncı maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Her toplantının tutanak taslağı toplantı tarihinden sonra on beş iş günü içinde tüm Komite üyelerinin görüşlerine sunulur. Komite üyeleri görüş, gözlem ve önerilerini belgenin gönderildiği tarihten itibaren on iş günü içerisinde Yönetim Otoritesine gönderirler. Üyelerin görüşlerinin yer aldığı toplantı tutanağı taslağı, Komite üyelerinin son görüş verme tarihini takiben en geç beş iş günü içerisinde Komisyonun görüşüne sunulur.

(5) Nihai tutanak taslağı, Başkan tarafından imzalanır ve toplantıdan sonra en geç kırk beş iş günü içerisinde üyelere gönderilir.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Tarafsızlık ilkesi ve etik kurallar

MADDE 18 – (1) Komitenin tüm üyeleri tarafsızlık ilkesi ve etik kurallara riayet edeceklerine dair bir bildirim imzalar.

(2) Etik kurallar aşağıdaki hususları içerir:

a) Komite üyeleri, gerçek veya tüzel kişilere danışmanlık yapamaz. Komite üyeliğini yaparken tarafsızlığını etkileyecek kişilere bağlı hareket edemez veya üyeliğini kendisine ya da başkalarına yarar veya ayrıcalık sağlayacak şekilde kullanamaz.

b) Komite üyeleri, kendilerine ya da başkalarına yarar sağlamak üzere yasal ve idari karar alma sürecini etkileyecek şekilde davranamaz.

c) Komite üyeleri, kişisel çıkarları veya geldikleri kuruluşların çıkarlarından ziyade Programın önceliklerini gözetir.

(3) Herhangi bir Komite üyesinin tarafsızlık ilkesini ihlal etmesi durumunda, Başkan, söz konusu üyeye Yönetim Otoritesi kanalıyla yazılı uyarı gönderir. Söz konusu ihlalin devam etmesi durumunda Yönetim Otoritesi, ilgili kuruluşun Başkanına, yirmi iş günü içerisinde başka bir üyenin Komite üyesi olarak aday gösterilmesi için talep yazısı gönderir.

(4) Komite üyesinin, Program konusunda yapılan tartışma esnasında bir çıkarının ortaya çıktığı durumlarda, söz konusu üye, Başkanı ve diğer üyeleri durumdan haberdar etmek zorundadır. Bu durumda Başkan söz konusu üyenin gündem maddesiyle ilgili kişisel çıkarının olduğunun toplantı tutanaklarına geçirilmesi talimatını verir. Söz konusu üye, ilgili gündem maddesinde oylamaya katılamaz.

(5) Çıkar çatışması ile ilgili, Başkanın ve Komite üyelerinin bilgilendirilmediğinin ortaya çıkması durumunda, Başkan, Komite üyesinin azlını talep edebilir. Söz konusu üyenin alınan kararlar ile ilgili oyu geçersiz sayılır. Bu işlemden sonra, eğer üyenin oyu, kararı etkiliyorsa konu ile ilgili oylama tekrarlanır.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğe ekteki EK-1 eklenmiştir.

MADDE 12 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 13 – Bu Yönetmelik hükümlerini Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayınlandığı Resmî Gazete'nin	
Tarihi	Sayısı
5/7/2012	28344

“EK-1

KARAR

Komite Üyeleri (Ad, Soyad, Unvan ve Temsilcisi Olduğu Kurum-Kuruluş)

Karar:

İzleme Komitesinin, Başkan, Başkan Yardımcısı ve Üyelerinin yukarıda belirtilen isimlerden* oluşturulması Müsteşarlık Makamınca kararlaştırılmıştır.

.....
Müsteşar

***Bilgilendirme:**

- **Üye değişikliği**

Komitede üye değişikliği veya Komiteye aday gösteren kurumdaki üyelerin mevcut durumlarında değişiklik olması halinde, ilgili üye Komiteyi bilgilendirmekle yükümlüdür. Üye değişiklikleri veya istihdamına ilişkin bilgilendirmeyi takiben, üyelikten çıkarılma ve yeni bir üye atanması için gerekli işlemler Başkan tarafından gerçekleştirilir. ”

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:**ELEKTRİK PİYASASI TÜKETİCİ HİZMETLERİ YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 8/5/2014 tarihli ve 28994 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasası Tüketici Hizmetleri Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ii) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“jj) Tekil kod: Dağıtım şirketleri tarafından dağıtım bölgelerindeki her bir tüketim noktası için belirlenen ve tüketim noktasının Piyasa Yönetim Sistemine kaydı için de kullanılan münhasır kayıt kodunu.”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 6 ncı maddesinin dördüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.
“Söz konusu bildirim üzerine kullanım yerinin elektriği 16 ncı maddenin üçüncü fıkrası çerçevesinde bağlanır.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesinin üçüncü fıkrasının sonuna aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) Tekil kod.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 15 inci maddesinin üçüncü fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Kesme bildiriminde, kesme tarihine, saatine, mühür bilgilerine, endeks değerlerine ve kesmeyi yapan çalışana ait sicil numarasına veya şirket tarafından belirlenen koda yer verilmesi zorunludur.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 39 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Tüketicinin aktif ve reaktif elektrik enerjisi tüketimi ile güç ölçümleri; ilgili mevzuat uyarınca tesis edilen sayaçlar ve uygun şekilde tesis edilmiş ölçüm sistemleri kurulmak suretiyle ölçülür. Ancak, sabit tüketimleri bulunan;

a) Kamu tüzel kişileri tarafından kullanılan ya da kullandırılan reklam, ilan ve tanıtım amaçlı elektrik tesisleri ile,

b) Kamu tüzel kişilerinin verdiği izin, ruhsat, lisans ya da belgeye dayalı olarak elektronik haberleşme hizmeti veya kamu güvenliği için kullanılan elektrik tesislerine,

ilişkin olarak tüketicinin talebi ve dağıtım şirketinin uygun görmesi halinde, tesisin kurulu gücü, çalışma saatleri ve varsa geçmiş dönem tüketimleri göz önünde bulundurulmak suretiyle talep sahibi ile dağıtım şirketince tespit edilen tüketim değerlerine göre sayaç tesis edilmeksizin perakende satış sözleşmesi veya ikili anlaşma imzalanması ve/veya faturalandırma yapılması mümkündür.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğe aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Faturalarda tekil koda yer verilmesi

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Görevli tedarik şirketleri 01/04/2016 tarihine kadar faturalara tekil kod bilgisinin eklenmesine ilişkin çalışmalarını tamamlar. Söz konusu tarihe kadar rekabeti kısıtlayıcı veya engelleyici etki doğmamasını teminen, tekil kodun faturalarda yer alan bilgilerden türetilmesi esastır.”

MADDE 7 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 8 – Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu Başkanı yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin		
	Tarihi	Sayı
	8/5/2014	28994
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin		
	Tarihi	Sayı
1-	18/3/2015	29299
2-	16/9/2015	29477

Çukurova Üniversitesinden:**ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ ÖN LİSANS VE LİSANS EĞİTİM-ÖĞRETİM
VE SINAV YÖNETMELİĞİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR YÖNETMELİK**

MADDE 1 – 16/6/2013 tarihli ve 28679 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Çukurova Üniversitesi Ön Lisans ve Lisans Eğitim-Öğretim ve Sınav Yönetmeliğinin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ğ) ve (ö) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddeye aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“ğ) GNO yükseltme sınavı: Kayıtlı olduğu programda almakla yükümlü olduğu derslerin tamamını almış, başarısız dersi olmayan ancak GNO’su 2.00’ın altında olduğundan mezuniyet hakkını elde edemeyen öğrencilerin DD ve DC notları aldığı dersler için yapılan sınavı,”

“ö) Tek ders sınavı: 22 nci maddedeki koşulları daha önce yerine getirmiş olmak kaydıyla, mezun olmak için bir dersten başarısız olan öğrencilere açılan ve mezun olmak için tek ders durumuna düşülen yarıyıl/yılı takip eden yarıyıl/yıl başlamadan önce akademik takvimde belirtilen zamanda yapılan sınırsız sınavı,”

“p) Ek sınav: Azami öğrenim süresini tamamlamış son sınıf öğrencilerine, mezun olabilmek için programda bulunan derslerden, alamadığı veya alıp da sınava girme koşullarını yerine getiremediği ders sayısı beş ders veya altında olan öğrencilere, sınava girme koşullarını yerine getirecek başarısız oldukları bütün dersler için verilen sınavı,

r) EOBS: Eğitim-öğretim bilgi sistemini,

s) Sınırsız sınav: İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları hâlde bu Yönetmelikte başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son yarıyıl, sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf, öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri dersler için verilen sınavı,”

MADDE 2 – Aynı Yönetmeliğin 5 inci maddesinin altıncı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(6) Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan ön lisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar. Ancak bu süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine, sınava girme koşulunu yerine getirecek başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkı verilir. Bu sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl, sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı, bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkı tanınır. İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları hâlde bu Yönetmelikte başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem, sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf, öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınır. Bu sınavlarda alınacak not, mevcut notun altında ise dikkate alınmaz. Bu sınavlardan sonra uygulamalı, uygulaması olan ve daha önce alınmamış dersler dışındaki derslere devam şartı aranmaz. Açılacak sınavlara, üst üste veya aralıklı olarak toplam üç eğitim-öğretim yılı hiç girmeyen öğrenci, sınırsız sınav hakkından vazgeçmiş sayılır ve bu haktan yararlanamaz. Sınırsız hak kullanma durumunda olan öğrenciler sınava girdiği ders başına öğrenci katkı payını/öğrenim ücretini ödemeye devam ederler. Ancak bu öğrenciler, sınav hakkı dışındaki diğer öğrencilik haklarından yararlanamazlar. Derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri hâlde, yıl içi ve yıl

sonu sınav yükümlülüklerini bu maddede belirtilen hükümlere uygun olarak yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişkisi kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı verilir. Sınav hakkı verilenler, yıl içi veya yıl sonu sınavı olduğuna bakılmaksızın başvurularını hâlinde her eğitim-öğretim yılı başında açılacak sınavlara alınırlar. Sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başarılarının kayıtları yeniden yapılır ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam ederler. Bu durumda olan öğrencilerin sınavlara girdikleri süre, öğrenim süresinden sayılmaz. Bu sınavlara katılan öğrenciler öğrencilik haklarından hiçbir şekilde yararlanamazlar.”

MADDE 3 – Aynı Yönetmeliğin 7 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Bir örgün eğitim-öğretim yılı, her biri en az on yedi hafta olmak üzere güz ve bahar yarıyıllarından oluşur. Cumartesi, pazar ve resmi tatil günleri eğitim öğretim günlerinden sayılmaz. Ara sınav, yarı yıl veya yıl sonu sınav günleri, bu süreye dâhildir. Bütünleme sınavlarının yapıldığı süre on yedi haftalık süreye dâhil değildir. Sınavlar, ortak zorunlu ve seçmeli dersler, arazi uygulamaları ve telafi dersleri cumartesi günleri de yapılabilir.”

MADDE 4 – Aynı Yönetmeliğin 8 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 8** – (1) Üniversitede yaz öğretimi açılmaz. Ancak, öğrencinin birime giriş yılındaki puanından daha yüksek taban puanı olan başka bir üniversitenin programından yaz öğretiminde en fazla üç ders alınabilir. Yaz okulundan alınmak istenen derslerin eş değerliği ilgili yönetim kurulu tarafından onaylanır.”

MADDE 5 – Aynı Yönetmeliğin 12 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Yabancı dille eğitim-öğretim yapılmayan fakat isteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı bulunan programlarda, eğitim-öğretimin sürdürüldüğü yıllar içerisinde seçmeli dersler yabancı dilde okutulabilir.”

MADDE 6 – Aynı Yönetmeliğin 13 üncü maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(3) Yabancı dille eğitim yapan programlar ile zorunlu ve seçmeli derslerin en az %30’u yabancı dille verilen programlara kayıtlı olup, iki yarıyıl süreli hazırlık sınıfını başaramayan veya bu süre sonunda YADYO yabancı dil hazırlık sınıfı muafiyet koşullarını yerine getiremeyen öğrenci, en fazla iki yarıyıl daha hazırlık sınıfına devam edebilir. Bu süre sonunda başarılı olamayan öğrencilerin kaydı silinir. Zorunlu hazırlık programından ilişkisi kesilenler, Üniversitede öğretim dili Türkçe olan eşdeğer bir programa kayıt yaptırabilirler. Üniversitede eşdeğer Türkçe programı bulunmaması halinde, öğrencilerin talep etmeleri durumunda, Yükseköğretim Kurumlarında Yabancı Dil Öğretimi ve Yabancı Dille Öğretim Yapılmasında Uyulacak Esaslara İlişkin Yönetmelik hükümleri çerçevesinde Türkçe eğitim yapan yükseköğretim programlarına ÖSYM’ce yerleştirilebilir. Yabancı dil hazırlık sınıfında başarılı olamayan öğrencilerin hazırlık sınıfını başarmaları için kullandıkları ek süre, azami eğitim-öğretim süresinden sayılır.

(4) İsteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı öngörülen programlara kayıtlı öğrencilerden, esas programlarında öğretim dili Türkçe olanlar, iki yarıyıllık hazırlık eğitimi sonunda başarılı olup olmamalarına bakılmaksızın esas programlarına başlarlar.”

MADDE 7 – Aynı Yönetmeliğin 14 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Üniversiteye kesin kayıt yaptıran öğrenciye bir öğrenci kimlik kartı verilir.”

MADDE 8 – Aynı Yönetmeliğin 16 ncı maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 9 – Aynı Yönetmeliğin 17 nci maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi ile ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Üniversite birimlerine kaydını yaptıran öğrenciler, eğitim-öğretimin başlamasını izleyen on iş günü içinde muafiyet talebinde bulunabilirler.”

“(2) Öğrenci, ilgili yönetim kurulunca muaf tutulan dersler nedeniyle derse devam koşulu yerine getirebileceği sürede bir üst yarıyıldan/yıldan en fazla muaf olduğu AKTS kredisi kadar ders alabilir.”

MADDE 10 – Aynı Yönetmeliğin 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 18** – (1) Öğrenciler her yarıyılın başlangıcında akademik takvimde belirtilen süre içinde öğrenci katkı payını veya öğretim ücretini ödemek koşuluyla ders kayıtlarını yenilemek zorundadırlar. Kayıt yenileme işlemlerinin sorumluluğu öğrenciye aittir. Belirtilen sürede, haklı ve geçerli nedenleri olmadan kayıtlarını yenilemeyen öğrenciler, o dönemin derslerini alamazlar. Akademik takvimde belirtilen süre içerisinde ders kaydını yapamayan öğrenciler, 32 nci maddede öngörülen haklı ve geçerli sayılabilecek mazeretlerini belgelendirerek yarıyılın ilk on iş günü içinde başvururlar. İlgili yönetim kurulu, başvuruları beş iş günü içerisinde değerlendirerek sonuca bağlar. Mazereti kabul edilenler beş iş günü içinde kayıt yapmak zorundadırlar. Belirtilen süreler dışında yapılan başvurular kabul edilmez ve değerlendirmeye alınmaz.

(2) Öğrencilerin kayıtlarını yenilemedikleri dönemler öğretim süresinden sayılır.”

MADDE 11 – Aynı Yönetmeliğin 19 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Ders geçme sistemi uygulanan bir programın birinci sınıfında öğrenime başlayan öğrenciler, ders kaydı yaptıkları yarıyla ait tüm dersleri almakla yükümlüdürler.

(3) Öğrenciler, başarılı olamadıkları derslerle birlikte, alt yarıyıldardan alamadıkları tüm dersleri öncelikle almak koşuluyla buldukları yarıyıldan da ders alabilirler. Ders kaydında alınabilecek derslerin toplamı her yarıyıl için 40 AKTS kredisini geçemez.”

MADDE 12 – Aynı Yönetmeliğin 20 nci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi ile ikinci fıkrasının (b), (c) ve (ç) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu şekilde programa alınan dersler ve yapılan düzenlemeler Senatonun onayına sunulur.”

“b) Seçmeli dersler; öğrencinin kayıtlı olduğu birimden alınabileceği gibi, diğer birimlerden de alınabilir. Seçmeli derslerin okutulacağı yarıyıl ile bu yarıyıldan en az alınması gereken seçmeli derslerin AKTS kredisi, ilgili birim kurullarınca eğitim-öğretim programlarında belirtilir. Bir seçmeli dersin açılabilmesi için gerekli öğrenci sayısı, alan içi seçmeli dersler için beş, alan dışı seçmeli dersler için on öğrenciden az olmamak üzere birim kurulları tarafından belirlenir. Yıl esasına göre eğitim-öğretim yapan programlar ile yarıyıldaki öğrenci sayısı ondan az olan programlarda, seçmeli derslerdeki öğrenci sayısı, ilgili birimin yetkili kurullarınca belirlenir. Öğrencinin alacağı seçmeli dersler programdaki toplam kredinin en az %25’i olmak zorundadır. Seçmeli dersler, alan ve alan dışı seçmeli dersler olarak belirlenebilir. Alan dışı seçmeli dersler, seçmeli derslerin en fazla %30’u olabilir.

c) Ön koşullu dersler; alınabilmesi için önceki yarıyıl veya yıllarda yer alan derslerden bir veya birkaçının başarılanması gereken derslerdir. Önkoşullu dersler, ilgili kurulların önerisi ve Senatonun kararıyla belirlenir. Bu dersler için aşağıdaki esaslar uygulanır:

1) Ön koşul ve ön koşullu ders/dersler eğitim-öğretim programlarında gösterilir.

2) Birbirini izleyen, biri diğerinin ön koşulu olan dersler her iki yarıyıldan da açılır.

ç) Ortak zorunlu dersler; 2547 sayılı Kanunun 5 inci maddesinde belirlenen Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi, Türk Dili, yabancı dil hazırlık sınıfı olmayan programlardaki yabancı dil ile iş sağlığı güvenliği uzmanı olabilecek mezunları yetiştiren programlardaki iş sağlığı ve güvenliği dersleridir.”

MADDE 13 – Aynı Yönetmeliğin 24 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(4) Sınavların nasıl yapılacağı ve değerlendirmede dikkate alınacak hususlar dersi veren öğretim elemanı tarafından her yarıyıl başında EOBS’ne girilerek duyurulur.”

MADDE 14 – Aynı Yönetmeliğin 25 inci maddesinin birinci ve dördüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) Her ders için en az bir ara sınav ile bir yarıyıl/yılsonu sınavı yapılır. Ancak yapısı gereği, dönem içi çalışmalarının farklı şekilde değerlendirilmesi gereken staj, bitirme tezi ve araştırma projesi gibi dersler ile GNO yükseltme sınavı ve tek ders sınavı değerlendirmelerinde ara sınav notu dikkate alınmaz. Sınav programları, sınav tarihleri ve nerede yapılacağı o dersten sorumlu öğretim elemanının görüşü de alınarak sınavlardan en az on beş gün önce bölüm/ana-bilim dalı başkanlıklarının teklifi üzerine ilgili dekanlıkça/müdürlükçe ilan edilir.”

“(4) Ara sınav sonuçları, bir sonraki sınav tarihinden en geç iki hafta öncesine kadar ilan edilir. Yarıyıl/yılsonu sınavları takiben bir hafta içinde ilan edilir.”

MADDE 15 – Aynı Yönetmeliğin 32 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Sağlık kuruluşlarınca verilen raporla belgelendirilmiş sağlıkla ilgili mazereti olmak,”

MADDE 16 – Aynı Yönetmeliğin 36 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(2) Ayrıca mezun olan öğrencilere, eğitim-öğretim programlarında almış oldukları bütün dersleri, uygulamaları ve bunların kredilerini, aldıkları proje, laboratuvar, bitirme ödevi, seminer, bitirme tezi ve zorunlu staj gibi çalışmalarını, başarı notlarını ve varsa yarıyıl/yıl onur derecelerini de birlikte belirten bir not belgesi ve diploma eki verilir.”

MADDE 17 – Aynı Yönetmeliğin 38 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“**MADDE 38** – (1) Aşağıdaki durumlarda, ilgili birim yönetim kurulu kararı ile öğrencinin Üniversite ile ilişkisi kesilir;

a) İlgili mevzuat hükümlerine göre yükseköğretim kurumundan çıkarma cezası almış olmak,

b) 5 inci maddenin altıncı fıkrasındaki hakları da kullandığı halde mezuniyet için gerekli bütün dersleri başarı ile tamamlayamamış olmak,

c) 5 inci maddenin altıncı fıkrasındaki koşulları sağlayamayarak mezun olamayacağı anlaşılmış olmak,

ç) Dört yıl üst üste kayıt yenilememek.

(2) Öğrencinin kendi isteği ile kaydının silinmesini yazılı olarak istemiş olmak.”

MADDE 18 – Aynı Yönetmeliğin 39 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu programlar çerçevesinde öğrenciler, yurt içi veya yurt dışındaki üniversitelere gönderilebilir.”

MADDE 19 – Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 20 – Bu Yönetmelik hükümlerini Çukurova Üniversitesi Rektörü yürütür.

Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
16/6/2013		28679
Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazete'nin Tarihi		Sayısı
1-	21/9/2013	28772
2-	15/12/2013	28852
3-	6/7/2014	29052
4-	12/12/2014	29203 (Mükerrer)
5-	23/6/2015	29395

TEBLİĞLER

Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)’ndan:

ÖZEL İLETİŞİM VERGİSİ GENEL TEBLİĞİ (SERİ NO: 13)

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Tebliğin amacı, 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu uyarınca Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK) tarafından yetkilendirilen veya yetkilendirilmiş sayılan işletmeciler tarafından, radyo ve televizyon yayınlarının uydu platformundan, kablo ortamından ve kablolu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcıları üzerinden bedel karşılığı iletilmesine yönelik, ödemeli yayıncılık hizmetlerinde özel iletişim vergisi (ÖİV) uygulamasına ilişkin açıklamaların yapılmasıdır.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Tebliğ, 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesi çerçevesinde, radyo ve televizyon yayınlarının bedel karşılığı iletilmesine yönelik, ödemeli yayıncılık hizmetlerinde ÖİV uygulamasına ilişkin açıklamaları kapsamaktadır.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğ, 6802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin yedinci fıkrasına dayanılarak hazırlanmıştır.

Yetkilendirilmiş işletmeciler tarafından verilen ödemeli yayıncılık hizmetlerinde ÖİV uygulaması

MADDE 4 – (1) Ödemeli yayıncılık hizmetleri, herhangi bir ilave içerik barındırmayan standart yayınları izleme/dinleme imkanının yanı sıra, abonelerin/müşterilerin tercih edeceği farklı türde yayınları bir kerelik veya dönemsel olarak izleme/dinleme imkanını da kapsamaktadır. BTK yetkilendirmesine tabi olan ve bu kapsamda iletim hizmeti nedeniyle ÖİV mükellefi olan işletmeciler, içerik sağlayıcı kişi veya şirketlerin içeriklerini, abonelere taşıyabileceği gibi abonelere sunulan içerikleri kendileri de temin edebilmektedir.

(2) BTK yetkilendirmesine tabi olmayan içerik sağlayıcı kişi veya şirketlerin içeriklerinin abonelere iletilmesi durumunda, iletim hizmetini ifa eden yetkilendirilmiş işletmecilerin ÖİV matrahı, abonelerden alınan iletim hizmetinin bedelidir. Yetkilendirilmiş işletmecilerin iletim hizmeti dolayısıyla içerik sağlayıcılardan da ayrıca bedel alması durumunda, söz konusu bedeller üzerinden de ÖİV hesaplanması gerekir.

(3) Radyo ve televizyon yayınları, uydu platformu ve kablo ortamından iletilebildiği gibi kablolu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcıları üzerinden de iletilebilmektedir. Kablolu, kablosuz ve mobil internet servis sağlayıcıları üzerinden verilen radyo ve televizyon yayınlarının iletilmesi hizmetleri de 6802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinde belirtildiği şekilde yetkilendirilmiş işletmeciler tarafından yetkilendirme kapsamında verilmesi durumunda ÖİV'nin konusuna girer. Öte yandan, bahsi geçen yayınların iletilmesi ve izlenmesi için kullanılan internet erişimi üzerinden de bedel alınması halinde, bu bedel üzerinden ayrıca ÖİV hesaplanması gerektiği tabiidir.

(4) Ödemeli yayıncılık hizmetinin, önce kullanılıp, bedeli sonra ödenmek suretiyle verilmesi yerine, önce bedelin ödenip, sonra kullanım hakkının kazanıldığı ön ödemeli şekilde verilmesi durumunda vergi, tahsil edilen bedelin iletim hizmetine isabet eden kısmı üzerinden iç yüzde yoluyla hesaplanır.

Yürürlük

MADDE 5 – (1) Bu Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Maliye Bakanlığı (Gelir İdaresi Başkanlığı)’ndan:**VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ**
(SIRA NO: 470)**Giriş**

MADDE 1 – (1) Gelişen bilgi teknolojilerini kullanarak vergi mükelleflerinin yükümlülük ve ödevlerini vergi dairesine gitmeden, hızlı, kolay ve düşük maliyetlerle yerine getirmelerini sağlamak Gelir İdaresi Başkanlığının temel amaçlarından biridir. Bu amaç doğrultusunda, 18/2/2012 tarihli ve 28208 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 414) ile sadece gayrimenkul sermaye iradı elde eden mükelleflerin bu iratlarına ilişkin olarak önceden hazırlanmış beyannamelerini onaylayıp gönderebilmelerine imkan veren Önceden Hazırlanmış Kira Beyanname Sistemi hayata geçirilmiştir.

(2) 2012 yılından itibaren uygulanmakta olan bu sistemin kapsamının genişletilerek gelirleri sadece ücret, gayrimenkul sermaye iradı, menkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlardan veya bunların birkaçından veyahut tamamından ibaret olan gelir vergisi mükelleflerinin bu gelirlerine ilişkin beyannamelerinin Gelir İdaresi Başkanlığınca önceden hazırlanarak mükelleflerin onayına sunulması esasına dayanan Hazır Beyan Sistemi bu Tebliğin konusunu oluşturmaktadır.

Amaç

MADDE 2 – (1) Hazır Beyan Sistemi ile vergi beyannamelerinin hızlı, kolay, ekonomik, güvenilir ve doğru bir şekilde hazırlanarak verilebilmesi ve böylece vergiye uyum maliyetlerinin azaltılması sağlanarak gönüllü uyum seviyesinin artırılması ile vergi dairelerinde yapılan iş ve işlemlerin basitleştirilerek verimliliğin sağlanması amaçlanmaktadır.

Tanım ve kısaltmalar

MADDE 3 – (1) Bu Tebliğde geçen;

- a) Başkanlık: Gelir İdaresi Başkanlığını,
- b) Diğer Kazanç ve İratlar (DKİ): 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 80 inci maddesinde sayılan “Değer Artışı Kazançları” ile 82 nci maddesinde sayılan “Arızı Kazançları”,
- c) Gayrimenkul Sermaye İradı (Kira Geliri): Gelir Vergisi Kanununun 70 inci maddesinde sayılan mal ve hakların kiraya verilmesinden elde edilen gelirleri,
- ç) Hazır Beyan Sistemi: Gelirleri sadece ücret, gayrimenkul sermaye iradı, menkul sermaye iradı ile diğer kazanç ve iratlardan veya bunların birkaçından veyahut tamamından oluşan gelir vergisi mükelleflerinin gelir vergisi beyannamelerinin Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından kısmen veya tamamen önceden hazırlanarak mükelleflerin onayına sunulduğu sistemi,
- d) Menkul Sermaye İradı (MSİ): Gelir Vergisi Kanununun 75 inci maddesinde sayılan gelirleri,
- e) Ücret: Gelir Vergisi Kanununun 61 inci maddesinde sayılan gelirleri, ifade eder.

Yetki

MADDE 4 – (1) 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 257 nci maddesinin birinci fıkrasının (4) numaralı bendi ile Maliye Bakanlığı; vergi beyannameleri ve bildirimlerin, şifre, elektronik imza veya diğer güvenlik araçları konulmak suretiyle internet de dâhil olmak üzere her türlü elektronik bilgi iletişim araç ve ortamında verilmesi, beyanname

ve bildirimlerin yetki verilmiş gerçek veya tüzel kişiler aracı kılınarak gönderilmesi hususunda izin vermeye veya zorunluluk getirmeye, beyanname, bildirim ve bilgilerin aktarımında uyulacak format ve standartlar ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları tespit etmeye, bu zorunluluğu beyanname, bildirim veya bilgi çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibarıyla ayrı ayrı uygulamaya, kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilen beyannameler üzerine düzenlenen tahakkuk fişi ve/veya ihbarnameleri mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda tebliğ etmeye ve buna ilişkin usûl ve esasları belirlemeye yetkili kılınmıştır.

(2) Diğer taraftan, aynı Kanunun 28 inci maddesinin ikinci fıkrasında, beyannamenin elektronik ortamda gönderilmesi halinde, tahakkuk fişinin elektronik ortamda düzenleneceği ve mükellef veya elektronik ortamda beyanname gönderme yetkisi verilmiş gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletileceği; bu iletinin, tahakkuk fişinin mükellefe tebliği yerine geçeceği hükme bağlanmıştır.

Kapsam ve uygulama

MADDE 5 – (1) Hazır Beyan Sisteminin uygulanmasına 2015 takvim yılı gelirlerinin beyan dönemi itibarıyla başlanacaktır. Bu Sistem’den sadece ücret, kira, MSİ veya DKİ gelirlerini ayrı ayrı veya birlikte elde eden mükellefler yararlanabilecektir. Ücret, kira, MSİ veya DKİ’nin yanı sıra ticari, zirai veya serbest meslek kazancı elde edenler Hazır Beyan Sistemi üzerinden beyanname veremeyeceklerdir.

(2) Hazır Beyan Sistemi, beyanname vermek zorunda olan mükelleflerin elde ettikleri gelirlerin türüne göre Başkanlık tarafından, veri ambarında bulunan bilgiler ile diğer kurum ve kuruluşlardan temin edilen bilgiler kullanılmak suretiyle, beyannamenin kısmen veya tamamen önceden hazırlanarak mükelleflerin onayına sunulması esasına dayanmaktadır. Sistem, beyan edilmesi gereken bilgilerin hızlı, kolay ve uzman yardımına ihtiyaç duyulmaksızın görüntülenebilmesine, doldurulabilmesine ve değiştirilebilmesine imkan vererek mükelleflerin vergisel yükümlülüklerini düşük maliyetlerle zaman ve emek tasarrufu sağlayarak yerine getirmelerini mümkün kılmaktadır. Beyannamenin verilmesi sırasında, vergi hesaplaması Sistem tarafından otomatik olarak yapılacak ve tahakkuk bilgileri mükellefin onayına sunulacaktır.

ÖRNEK 1: 2015 yılı içerisinde mesken olarak kullanılmak üzere kiraya verdiği gayrimenkulünden 10.000 TL kira geliri elde eden ve aynı zamanda 2013 yılında 80.000 TL’ye aldığı diğer bir gayrimenkulünü 2015 yılı içerisinde 150.000 TL’ye satan, beyana tabi başkaca bir geliri de olmayan Bay (A), 2015 yılında elde ettiği kira geliri ve değer artışı kazançlarına yönelik gelir vergisi beyannamesini Hazır Beyan Sistemi üzerinden verebilecektir.

ÖRNEK 2: 2015 yılı içerisinde birinci işverenden yıllık 51.000 TL, ikinci işverenden ise 42.000 TL ücret geliri elde eden ve ücretlerinin tamamından vergi kesintisi yapılan Bayan (B), elde ettiği bu ücret gelirlerine ilişkin gelir vergisi beyannamesini Hazır Beyan Sistemi üzerinden verebilecektir.

ÖRNEK 3: Avukatlık mesleği ile iştigal etmekte olan Bay (C), kiraya verdiği ve iş yeri olarak kullanılan gayrimenkulünden 2015 yılı içerisinde brüt 45.000 TL kira geliri elde etmiştir. İşyeri için tahsil ettiği kira bedeli üzerinden 9.000 TL tevkifat yapılmıştır. Avukatlık mesleği dolayısıyla serbest meslek kazancı yönünden gelir vergisi mükellefiyeti bulunan Bay (C), Hazır Beyan Sistemi üzerinden beyanname veremeyecek, serbest meslek kazancı ile kira gelirinden oluşacak olan gelir vergisi beyannamesini İnternet Vergi Dairesi aracılığıyla e-Beyanname menüsü üzerinden verebilecektir.

ÖRNEK 4: Mesken olarak kullanılmakta olan gayrimenkulünden 2012 yılında 6.000 TL, 2014 yılında ise 7.500 TL kira geliri elde etmesine rağmen bu gelirlerine ilişkin olarak beyanname vermeyen ve söz konusu yıllarda beyana tabi başkaca bir geliri de olmayan Bayan (D), Hazır Beyan Sistemini kullanarak 2012 ve 2014 yıllarında elde ettiği bu gelirleri için ayrı ayrı beyanname verebilecektir.

(3) Geçmiş yıllar için düzeltme beyannamesi verilmek istenmesi durumunda, içerisinde sadece kira gelinine yönelik gelir beyanı bulunan düzeltme beyannameleri için Hazır Beyan Sistemi kullanılabilir; ancak önceki yıllarda beyan edilen kira gelirlerine ücret, MSİ ya da DKİ eklenmek suretiyle düzeltme beyannamesi verilmek istenmesi halinde bu beyannameler, vergi dairelerine başvurularak verilebilecektir.

ÖRNEK 5: 2013 yılında, basit usulde vergilendirilen bir mükellefe işyeri olarak kiraya verdiği gayrimenkulünden 5.000 TL işyeri kira geliri elde eden ve bu geliri için 2014 yılının beyan döneminde beyanname veren Bay (E), 2011 yılında 40.000 TL'ye satın alıp 2013 yılında 100.000 TL'ye sattığı konutundan elde ettiği değer artışı kazancını 2014 yılında verdiği beyannameye dahil etmemiştir. 2016 yılında söz konusu değer artışı kazancını da beyan etmek isteyen Bay (E), 2013 yılına ilişkin olarak vereceği düzeltme beyannamesini vergi dairesi aracılığıyla verebilecektir.

ÖRNEK 6: Beyana tabi başka bir geliri olmayan, 2012 yılında dört adet dairesini mesken olarak kiraya vermesi sonucu, sırasıyla yıllık 25.000 TL, 15.000 TL, 10.000 TL ve 5.000 TL kira geliri elde etmesine rağmen sadece iki daire için toplam 40.000 TL kira geliri üzerinden beyanname veren Bay (F), 2016 yılı içerisinde diğer 2 meskeninden elde ettiği toplam 15.000 TL'yi de kapsayacak şekilde düzeltme beyannamesi vermek istemesi durumunda, Hazır Beyan Sistemini kullanarak 2012 yılına ilişkin olarak düzeltme beyannamesi verebilecektir.

(4) Hâlihazırda ücret, kira, MSİ ve DKİ gelirlerinden dolayı gelir vergisi mükellefiyeti bulunanlar Hazır Beyan Sistemi aracılığıyla beyanname verebileceği gibi, bu gelirlerine ilişkin olarak ilk defa mükellefiyet tesis ettirerek beyanname verecek olanlar da bu Sistem üzerinden beyannamelerini gönderebileceklerdir. Bu kapsamda, daha önce ücret, kira, MSİ ve DKİ gelirlerinden dolayı gelir vergisi mükellefiyeti bulunmayanların Hazır Beyan Sistemi'nden beyannamelerini elektronik ortamda onayladıkları anda adlarına gelir vergisi mükellefiyeti tesisi ve vergi tahakkuku işlemleri Sistem tarafından otomatik olarak gerçekleştirilecektir.

ÖRNEK 7: (Y) Limited Şirketinin %40 ortaklık payına ilişkin hissesini 3/3/2014 tarihinde 50.000 TL bedel ile iktisap eden Bay (G), bu hisselerin tamamını 16/11/2015 tarihinde 120.000 TL bedel ile satmıştır. Beyana tabi başka bir geliri ve gelir vergisi mükellefiyeti olmayan Bay (G), bu satıştan elde ettiği değer artışı kazancına yönelik beyannamesini Hazır Beyan Sistemi üzerinden verebilecek ve beyannamesini onaylamasının ardından kendisine Sistem tarafından otomatik olarak gelir vergisi mükellefiyeti tesis edilecektir.

(5) Hazır Beyan Sistemi hakkındaki detaylı bilgiler ile her türlü duyuruya Başkanlık internet adresi (www.gib.gov.tr) üzerinden ulaşılacaktır.

Sisteme giriş

MADDE 6 – (1) Hazır Beyan Sistemine Başkanlığın internet adresi (www.gib.gov.tr) üzerinden giriş yapılacaktır.

(2) Mükellefler güvenlik sorularını cevaplayarak veya İnternet Vergi Dairesi şifrelerini kullanarak Sisteme giriş yapabilecek ve buradan Başkanlıkça kısmen veya tamamen önceden hazırlanmış beyannamelerini görüntüleyebilecek, doldurabilecek, değiştirebilecek ve onaylayabileceklerdir. İnternet Vergi Dairesi şifresi bulunmayan mükellefler, ekte yer alan İnternet Hizmetleri Kullanım Başvuru Formu (Gerçek Kişiler) ile herhangi bir vergi dairesine başvurarak kullanıcı kodu, parola ve şifre alabileceklerdir.

(3) Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 414)'nin ekinde yer alan Elektronik Beyanname Gönderme Talep Formu (Sadece Gayrimenkul Sermaye İradı Elde Eden Gerçek Kişiler İçin) kullanılmak suretiyle daha önce temin edilen kullanıcı kodu, parola ve şifre ile Hazır Beyan Sistemine giriş yapılabilecektir.

(4) Başkanlık, gelişen bilgi teknolojilerini dikkate alarak Sisteme giriş yöntemlerinde değişiklik veya ilave yapmaya ve bunları Sistem üzerinde kullanırmaya yetkilidir.

Sorumluluk

MADDE 7 – (1) Başkanlıkça veri ambarında yer alan bilgiler, diğer kurum ve kuruluşlardan elde edilen bilgiler ile diğer bilgiler kullanılarak hazırlanan ve İnternet Vergi Dairesi aracılığıyla elektronik ortamda mükelleflerin onayına sunulan beyannameler, mükellefler tarafından kontrol edilecek; eksiklik, hata veya yanlışlıkların bulunması halinde bu bilgiler mükelleflerle düzeltilerek onaylanacaktır. Bu kapsamda Başkanlık tarafından hazırlanan ve mükelleflerle elektronik ortamda onaylanan beyannamelerin içeriğinin doğruluğundan mükellefler sorumlu olacaktır.

(2) Onaylama işlemi sonucu otomatik olarak hazırlanan tahakkuk fişleri ve/veya ihbarnamelerin yine Sistem üzerinden mükellefe, vergi sorumlusuna veya bunların beyanname gönderme yetkisi verdiği gerçek veya tüzel kişiye elektronik ortamda iletilmesi işlemi ile söz konusu tahakkuk fişleri ve/veya ihbarnameler mükellefe tebliğ edilmiş sayılacaktır.

(3) Ücret, kira, MSİ ve DKİ beyannamelerinin Hazır Beyan Sisteminden verilmiş sayılabilmesi için Sistem üzerinde onaylama işleminin yapılması gerekmektedir. Onaylama işlemi beyannamenin verilmesi gereken kanuni sürenin son günü saat 24:00'ten önce tamamlanmalıdır. Kanuni süresinden sonra kendiliğinden veya pişmanlık talepli olarak verilecek beyannamelerde de, beyannamenin verilmiş sayılabilmesi için onaylama işleminin yapılması gerekmektedir.

(4) Ayrıca bu Tebliğ kapsamında internet hizmetleri kullanım şifresi alan mükellefler kendilerine verilen kullanıcı kodu, parola ve şifrenin güvenliğinden sorumludurlar. Bu nedenle mükellefler kullanıcı kodu, parola ve şifrelerini başka amaçlarla kullanamazlar, herhangi bir üçüncü kişiye açıklayamazlar ve kullanımına izin veremezler, üçüncü kişilere devredemezler, kiralayamazlar ve satamazlar. Mükellefler kullanıcı kodu, parola ve şifrenin yetkisiz kişilerle kullanıldığını öğrendikleri anda (kullanıcı kodu, parola ve şifrenin kaybedilmesi, çalınması vb. durumlar dâhil) Vergi İletişim Merkezine (444 0 189) veya vergi dairelerine derhal bilgi vermekle yükümlüdür.

(5) Elektronik ortamda yapılan işlemlerin tespit ve tevsikinde, Başkanlık/vergi dairesi kayıtları esas alınacaktır.

Yürürlükten kaldırılan tebliğ

MADDE 8 – (1) 18/2/2012 tarihli ve 28208 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 414) bu Tebliğin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla yürürlükten kaldırılmıştır.

2015 takvim yılı öncesi elde edilen gelirlere ilişkin beyannameler

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 2015 takvim yılından önce elde edilen kira gelirlerine ilişkin beyannameler Hazır Beyan Sistemi üzerinden verilebilecek olup, 2015 takvim yılından önce elde edilen ücret, MSİ ve DKİ'ye ilişkin beyannameler ise Başkanlığın internet adresi (www.gib.gov.tr) üzerinden yapılacak duyuruya kadar vergi daireleri aracılığıyla, duyuru tarihinden itibaren ise Hazır Beyan Sistemi üzerinden de verilebilecektir.

Yürürlük

MADDE 9 – (1) Bu Tebliğ 1/3/2016 tarihinde yürürlüğe girer.

GELİR İDARESİ
BAŞKANLIĞI

İNTERNET HİZMETLERİ KULLANIM BAŞVURU FORMU (GERÇEK KİŞİLER)

TARİH: .../.../.....

..... Vergi Dairesi Müdürlüğü'ne / Başkanlığı'na,

İnternet Üzerinden Vergi Bilgileri Sorgulama işlemlerini yapabilmem, bildirim ve beyanname gönderebilmem için gereğini arz ederim.

Adı, Soyadı :
Vergi Kimlik Numarası :
İmza :

MÜKELLEF BİLGİLERİ			
Vergi Kimlik Numarası			
Adı	Soyadı		
Doğum Yeri	Doğum Tarihi		
Telefon Numarası	Faks Numarası		
E-posta Adresi			
Adres			

İnternet ortamında verilen bilgileri sorgulama işlemleri için Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı tarafından verilen ve tarafıma değiştirilebilecek olan kullanıcı kodu ve kişisel şifrenin korunması sorumluluğunun ve her türlü riskin tarafıma ait olduğunu, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı'nın herhangi bir sorumluluğunun bulunmadığını, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı'nın unutulmuş, çalınmış veya kaybedilmiş olan kullanıcı kodu ve kişisel şifrelerden, bunların üçüncü kişiler tarafından kullanılmasından ve sonuçlarından hiç bir şekilde sorumlu olmadığını kabul ediyorum.

Bu kullanıcı kodu ve kişisel şifre kullanılarak düzenlenen ve tarafıma onaylanarak manyetik ortamda gönderilen bildirim ve beyannamelerin doğruluğunu, bunları Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı bilgisayar sistemlerinin tarih ve saatini esas alarak göndermeyi kabul ve taahhüt ediyorum.

İmza

Kullanıcı kod ve kullanıcı şifre bilgilerini içeren zarfı elden kapalı olarak teslim aldım.

TESLİM ALAN

TESLİM EDEN

YARGI BÖLÜMÜ

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı : 2015/47

Karar Sayısı : 2016/11

Karar Tarihi : 10.2.2016

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: İstanbul Anadolu 48. Asliye Ceza Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 152. maddesinin, 18.6.2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun'un 65. maddesiyle değiştirilen (1) numaralı fıkrasında yer alan "...bir yıldan..." ibaresinin, fıkranın (a) bendi yönünden Anayasa'nın 2. ve 13. maddelerine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Görevli polis memurlarına hakaret ettiği ve polis ekip otosunun camını kırdığı iddiasıyla sanık hakkında açılan kamu davasında, itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I- İPTALİ İSTENİLEN KANUN HÜKMÜ

5237 sayılı Kanun'un itiraz konusu kuralın da yer aldığı 152. maddesi şöyledir:

"Mala zarar vermenin nitelikli halleri

Madde 152- (1) *Mala zarar verme suçunun;*

a) *Kamu kurum ve kuruluşlarına ait, kamu hizmetine tahsis edilmiş veya kamunun yararlanmasına ayrılmış yer, bina, tesis veya diğer eşya hakkında,*

b) *Yangına, sel ve taşkına, kazaya ve diğer felaketlere karşı korunmaya tahsis edilmiş her türlü eşya veya tesis hakkında,*

c) *Devlet ormanı statüsündeki yerler hariç, nerede olursa olsun, her türlü dikili ağaç, fidan veya bağ çubuğu hakkında,*

d) *Sulamaya, içme sularının sağlanmasına veya afetlerden korumaya yarayan tesisler hakkında,*

e) *Grev veya lokavt hallerinde işverenlerin veya işçilerin veya işveren veya işçi sendika veya konfederasyonlarının maliki olduğu veya kullanımında olan bina, tesis veya eşya hakkında,*

f) *Siyasi partilerin, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının ve üst kuruluşlarının maliki olduğu veya kullanımında olan bina, tesis veya eşya hakkında,*

g) Sona ermiş olsa bile, görevinden ötürü ölç almak amacıyla bir kamu görevlisinin zararına olarak,

İşlenmesi halinde, fail hakkında **bir yıldan dört yıla kadar hapis cezasına** hükmolunur.

(2) Mala zarar verme suçunun;

a) Yakarak, yakıcı veya patlayıcı madde kullanarak,

b) Toprak kaymasına, çığ düşmesine, sel veya taşkına neden olmak suretiyle,

c) Radyasyona maruz bırakarak, nükleer, biyolojik veya kimyasal silah kullanarak,

İşlenmesi halinde, verilecek ceza bir katına kadar artırılır.

(3) (Ek: 18/6/2014-6545/65 md.) Mala zarar verme suçunun işlenmesi sonucunda haberleşme, enerji ya da demiryolu veya havayolu ulaşımı alanında kamu hizmetinin geçici de olsa aksaması hâlinde, yukarıdaki fıkralar hükümlerine göre verilecek ceza yarısından iki katına kadar artırılır. ”

II- İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Zühtü ARSLAN, Alparslan ALTAN, Burhan ÜSTÜN, Serdar ÖZGÜLDÜR, Osman Alifeyyaz PAKSÜT, Recep KÖMÜRCÜ, Nuri NECİPOĞLU, Hicabi DURSUN, Celal Mümtaz AKINCI, Erdal TERCAN, Muammer TOPAL, M. Emin KUZ, Hasan Tahsin GÖKCAN, Kadir ÖZKAYA ve Rıdvan GÜLEÇ'in katılımlarıyla 13.5.2015 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında, dosyada eksiklik bulunmadığından işin esasının incelenmesine OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III- ESASIN İNCELENMESİ

2. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Ümit DENİZ tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüldüğü düşünülür.

A- İtirazın Gerekçesi

3. Başvuru kararında özetle, kanun koyucunun ceza hukukuna ilişkin düzenlemelerde ölçülülük ilkesi gereğince kamu yararı ile bireyin hak ve özgürlükleri arasında adil bir denge sağlamakla yükümlü olduğu, ölçülülük ilkesinin alt ilkeleri olan elverişlilik, zorunluluk ve orantılılık ilkelerine de uygun hareket etmesi gerektiği, Türk Ceza Kanunu'nun 86. maddesi uyarınca kasten yaralama suçunun mağdurunun kamu görevlisi olması halinde ya da kamu görevlisinin sahip olduğu nüfuzu kötüye kullanarak birini kasten yaralaması durumunda söz konusu eylemlerin adli para cezası ile cezalandırılabilmesi mümkün olduğu halde itiraz konusu kural ile öngörülen cezanın alt sınırının bir yıl olmasının orantılılık ilkesi ve adaletle bağdaşmadığı, kamu malına verilen zararın az olması

durumunda dahi cezanın alt sınırının bir yıl olduğu, bu durumda kamu malının kamu görevlisinden daha fazla korunduğu, insanın anlık kızgınlık ile verdiği zarar nedeniyle hapis yaptırımına maruz kalmasının ölçülülük ilkesine aykırı olduğu, kuralın değer azlığı ya da şiddetin derecesine göre ceza belirleme olanağı tanımadığı, sıradan bir malvarlığı değerinin insan özgürlüğünden daha fazla korunur hale geldiği, kamu mallarının adli para cezası tedbiri ile de korunabileceği belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. ve 13. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

B- Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

4. 5237 sayılı Kanun'un 151. maddesi mala zarar verme suçunu, 152. maddesi mala zarar verme suçunun nitelikli hallerini düzenlemektedir. Kanun'un 152. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendinde, mala zarar verme suçunun kamu kurum ve kuruluşlarına ait, kamu hizmetine tahsis edilmiş veya kamunun yararlanılmasına ayrılmış yer, bina, tesis veya diğer eşya hakkında işlenmesi hali, bu suçun nitelikli hallerinden birisi olarak düzenlenmektedir. İtiraz konusu ibare ise mala zarar verme suçunun 152. maddesinin (1) numaralı fıkra kapsamında kalan eşyalara karşı işlenmesi durumunda suçun cezasının alt sınırının bir yıl olmasını öngörmektedir.

5. Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygılı, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir.

6. Hukuk devletinde, ceza ve ceza yerine geçen güvenlik tedbirlerine ilişkin kurallar, ceza hukukunun ana ilkeleri ile Anayasa'nın konuya ilişkin kuralları başta olmak üzere suçların niteliği, işleme biçimi, içerik ve yoğunluğu, kamu düzenini ihlal derecesi, cezaların caydırıcılığı, ülkenin sosyal, kültürel yapısı, etik değerleri ve ekonomik hayatın ihtiyaçları göz önüne alınarak saptanacak ceza siyasetine göre belirlenir. Kanun koyucu, cezalandırma yetkisini kullanırken toplumda hangi eylemlerin suç sayılacağı, bunun hangi tür ve ölçüdeki ceza yaptırımı ile karşılanacağı, nelerin ağırlaştırıcı veya hafifletici sebep olarak kabul edileceği ve ceza sisteminin tamamlayan müesseselerin nelerden ibaret olacağı hususlarında takdir yetkisine sahiptir.

7. Kanun koyucu, takdir yetkisine sahip olmakla birlikte, bu yetkisini kullanırken suç ve ceza arasındaki adil dengenin korunması, öngörülen cezanın cezalandırmada güdülen amacı gerçekleştirmeye elverişli olması ve insanlık haysiyetine aykırı olmaması gibi hususları da dikkate almak zorundadır.

8. Bu bağlamda kanun koyucu, başkasının mülkiyetinde bulunan taşınır ya da taşınmaz mallarının kısmen ya da tamamen yıkılması, tahrip edilmesi, yok edilmesi, bozulması, kullanılamaz hale getirilmesi ya da kirletilmesi suretiyle işlenebilen mala zarar verme suçunu öngörmüş ve belirtilen takdir hakkı kapsamında mala zarar verme suçunun kamu kurum ve kuruluşlarına ait, kamu hizmetine tahsis edilmiş veya kamunun yararlanmasına ayrılmış yer, bina, tesis veya diğer eşyalar hakkında işlenmesi durumunu suçun nitelikleri halleri arasında kabul etmiş ve suçun basit halinin işlenmesi durumunda cezanın alt sınırını dört ay hapis veya adli para cezası olarak öngörürken suçun nitelikli hallerin gerçekleşmesi halinde cezanın alt sınırını bir yıl hapis olarak belirlemiştir. Bu

konunun düzenlenmesinin anayasal sınırlar içinde kanun koyucunun takdirinde olduğu açıktır.

9. Öte yandan sadece failin hareketini esas alarak ve hareket için öngörülen ceza miktarlarını kıyaslayarak suç ve ceza arasında adil denge bulunup bulunmadığı konusunda bir karar vermek sorunu tek yönlü ya da eksik olarak ele almak anlamına gelir. Suç ve ceza arasında adalete uygun bir oranın bulunup bulunmadığının saptanmasında, herhangi bir suç için konulmuş ceza ile yapılacak bir kıyaslama değil, o suçun toplum yaşamında yarattığı sonuç, failin ve suçtan zarar görenin kişiliği, maddi ve manevi zararın azlığı veya çokluğu da etkilidir.

10. Mülkiyeti kamuya ait veya kamu hizmetine tahsis edilmiş ya da kamunun kullanımına ayrılmış eşyalar, nitelikleri gereği toplum tarafından ortak kullanılmakta ve bu eşyalardan toplumun tamamı yararlanmaktadır. Bu nedenle bu eşyalara verilen zararlardan toplumun tamamı etkilenecektir. Bu anlamda belirtilen eşyaların daha farklı korumaya tabi tutulması kanun koyucunun takdir yetkisi kapsamındadır. Nitekim kanun koyucunun kamuya ait ya da kamunun hizmet ya da yararlanmasına sunulmuş mallara verdiği önem nedeniyle verilebilecek zararları önlemeyi, dolayısıyla kamu yararını amaçladığı anlaşılmaktadır. Üstelik miktarı dikkate alındığında belirlenen ceza, söz konusu eşyalara karşı işlenebilecek fiillerin etkili bir cezayla karşılanması açısından gerekli bunun yanında bu fiillerin işlenmesini ve yaygınlaşmasını önlemeye elverişli bir yaptırımdır. Bunun yanında, belirtilen eşyalara zarar verilmesinin kamusal açıdan ciddi tehlikeler doğurabilecek, bu eşyaların zarar görmesi durumunda bizzat yararlananlar doğrudan, yararlanması muhtemel olanların ise dolaylı etkilenecekleri dikkate alındığında verilebilecek bir yıl hapis cezasının ağır ve orantısız olduğu da söylenemez. Kaldı ki hapis cezasının bir yıl olarak hükmedilmesi durumunda ertelenmesi ya da adli para cezası dâhil olmak üzere seçenek yaptırımlara çevrilmesi de olanaklıdır. Bu bağlamda, kamusal nitelik taşıyan eşyalara zarar verme suçunu engellemeyi amaçlayan ve kanun koyucunun belirtilen takdir yetkisi içerisinde kalan itiraz konusu ibarenin, suç ile ceza arasında bulunması gereken adil dengeyi bozmaması nedeniyle fıkranın (a) bendi yönünden hukuk devleti ilkesine aykırılığından söz edilemez.

11. Açıklanan nedenlerle kural, Anayasa'nın 2. maddesine aykırı değildir. İptal talebinin reddi gerekir.

12. Serruh KALELİ bu görüşe katılmamıştır.

13. Kuralın Anayasa'nın 13. maddesi ile ilgisi görülmemiştir.

IV- HÜKÜM

26.9.2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 152. maddesinin, 18.6.2014 tarihli ve 6545 sayılı Kanun'un 65. maddesiyle değiştirilen (1) numaralı fıkrasında yer alan "...bir yıldan..." ibaresinin, fıkranın (a) bendi yönünden Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın REDDİNE, Serruh KALELİ'nin karşıoyu ve OYÇOKLUĞUYLA, 10.2.2016 tarihinde karar verildi.

Başkan
Zühtü ARSLAN

Başkanvekili
Burhan ÜSTÜN

Başkanvekili
Engin YILDIRIM

Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR

Üye
Serruh KALELİ

Üye
Osman Alifeyyaz PAKSÜT

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Alparslan ALTAN

Üye
Nuri NECİPOĞLU

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Erdal TERCAN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
M. Emin KUZ

Üye
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Kadir ÖZKAYA

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Esas Sayısı : 2015/47

Karar Sayısı : 2016/11

KARŞIOY

Mala zarar verme suçunun nitelikli hallerinden sayılan, kamu kurum ve kuruluşlarına ait, kamu hizmetine tahsis edilmiş veya kamunun yararlanmasına ayrılmış yer, bina, tesis veya diğer eşya hakkında mala zarar verme suçu işlendiğinde, fail hakkında verilecek cezanın alt sınırını BİR YIL olarak öngören dava konusu kuralın Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle iptali için başvurulmuş ise de;

Mahkememiz oyçokluğu ile,

Kanun koyucunun kamuya ait ya da hizmet ya da yararlanmasına sunulmuş mallara gösterdiği önem nedeniyle, bunu önlemek amacı ile ceza siyaseti gereği sahip olduğu takdir hakkı kapsamında öngördüğü seçenek yaptırımlara çevrilme olanaklı cezanın, orantısız olmayıp suç ve ceza arası adil dengeyi koruduğu gerekçesi ile Anayasa'ya aykırı bulmamıştır.

İptal başvurusunda bulunan Mahkeme, kasden yaralama suçunun mağduru KAMU GÖREVLİSİ ya da kamu görevlisinin nüfuzunu kötüye kullanarak birini kasden

yaralaması halinde söz konusu eylemlerin adli para cezası ile cezalandırılabilmesi mümkün iken, kamu malını kamu görevlisinden daha fazla koruyan itiraz konusu kuralın, zararın azlığını gözetmeksizin öngördüğü cezanın orantılı olmayıp adaletle bağdaşmadığını ve Anayasa'nın 2. maddesine aykırı olduğunun ileri sürmüştür.

Sorun, kamu mülkiyet hakkının zarar miktarı gözetilmeksizin bireyin özgürlüğünden daha ziyade koruma görmesinin hukuk devleti ilkelerine uygunluğuna ilişkindir.

Kararımızda atıfta bulunulan birçok kritere bağlı ceza siyasetinin tayininde kanun koyucunun takdir yetkisinin varlığı değerlendirilmesi doğru ise de ancak,

İnsan davranışının özgür iradesinden birçok etki sonucu oluşan suç ile suçluya acı çekirtme güdülü, ancak ahlak kategorisi olan adalet ve insancılık (hümanizm) etik değerlerine günümüzde verilen önem karşısında yer alan ceza felsefesinin mutlak doğruları henüz bulunmamıştır.

Bin yıllardır adil ceza formülü bulunmamış olsa da, cezanın ortaya çıkan zararı karşılama niteliği, suçun uğrattığı zarardan fazla olmaması gerçekliliği ve suça karşı önleyici ve cezayı giderecek önlemlerin varlığı, temel ceza tayininde uluslararası kabul görmüş önemli ölçeklerdir.

1889 İtalyan Ceza Kanunundan iktibas edilmiş 19.YY ait, eşyayı insandan önce ve daha çok koruyan ceza hukuku anlayışına uygun ceza teorileri barındıran 765 sayılı T.C. Yasası 2004 yılında 5237 sayılı Kanun ile çağdaş gelişmelere olduğunca uymak suretiyle yenilenmiş ise de mal varlığına karşı işlenmiş suçların büyük bir bölümünün aynı ağırlıkta muhafaza edildiği görülmektedir.

Suç ve ceza teorisinin temel felsefesini değiştirmek zorunda bıraktıran çağdaş, temel hak ve özgürlük koruma temalı gelişmelerin kamu malı korumasında aynı etkisel değere ulaşmadığı iptali istenen düzenlemede hissedilmektedir.

Mala zarar verme suçunun nitelikli hallerinden sayılan TCK'nun 152. maddesinin 1 Nolu fıkrasının (a) bendi yönünden baktığımızda, suçun cezalandırılması da kamuya aitlik, ön şart olmak üzere mülkiyet başkasının olsa da hizmete tahsis veya yararlanmaya ayrılmak yeterli görülmüştür.

Madde gerekçesi karşısında trafik işaret ve levhaları, bir park yerindeki oyun ya da oturma grupları-üniteleri, bir memurun masasındaki devlet malzemeye ait basit bir eşya, sert kapatılmakla kırılan bir kapı pencere camı ve benzeri yüzlerce binlerce belki mali değeri bile olmayacak kamu malı ya da kamuya tahsisli eşyaya verilecek zarar bu kapsamda cezalandırılacaktır.

Kural ile 152. maddenin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi ile gelen müdahalede zarar verilen eşyanın cinsi, değeri yönünden hiçbir kategori getirmemiş, bir kamu binasının çok kıymetli bir bölümünü kullanılmaz hale getirmek ile kamu malı sayılabilecek eşya üzerinde basit bir zarar aynı nitelik arz etmektedir. Cezalandırmada, fiilin neticesinin kime karşı olduğu temel değerlendirme yapılmış ise de, giderilebilir, telafi edilebilirlik halleri dikkate alınmamış, suç fiilinde taksir, kusur, kast aranmaz hale gelmiştir.

Suçun manevi unsuru da maddi unsuru kadar önemlidir. Neticede verilen zararın maddi ve misliyle ikamesinin mümkün kılarak daha az sınırlayıcı önlemin öngörülmemesi kuralın adil dengeyi gözetmediğini göstermektedir.

Bir adalet prensibi yasa koyucu tarafından ceza siyasetinin belirlenmesinde önemli ise, hukuk uygulamasında insancılık da yerini almalıdır. Bu ilke somut cezanın suç ve suçlunun özellikleri dikkate alınarak suça yaklaşma biçimidir. Yargı sürecinde, hakime ait bir değerlendirme mekanizması olan suçun niteliği, yapısı, suçla verilen zararın çokluğu, azlığı, nedenselliği, giderilebilirliği vb. hususların gözetimine imkan vermeden, toptancı bir yaklaşımla kamu hizmetine tahsis, yararlandırma, ait olma gibi genel çerçeve bir aidiyet konumunu bir suçu yaratan unsurlar içine aldığımız da, adaletin tesisindeki suç ve ceza teorisinin temel ilkeleri ıskalanmış sayılacaktır. İşlenmiş suça göre verilecek cezanın adilliği, hakimin kararının temelinde duran ahlaki, pratik ve sosyal şartları da içermelidir. Kural bu fırsatı hakimin elinden almaktadır.

Kanun koyucu kamuya özel önem atfetmiştir. Belirtilen eşyaların göreceği zararın doğrudan ya da dolaylı etkileri de gözetildiğinde itirazın iptali istenen kuralda bir yıllık alt ceza sınırının orantısız olamayacağı yorumu ile Anayasa'ya aykırılık bulunmadığına ilişkin Mahkememiz gerekçesinin bu hali ile yasa koyucunun var olduğu kabul edilen takdir hakkını ceza hukukunun temel prensipleri, yönünden değerlendirmemek anlamına geldiği düşünülmektedir.

Her ne kadar kararımız içeriğinde failin hareketi esas alınarak hareket için öngörülen ceza miktarlarının başkaca eylemler ile mukayese edilemeyeceği söylenmiş ise de, kuralda yer alan ceza hükmü kişinin bir yıl müddetle özgürlüğünden yoksun bırakılması halidir.

Amaç suç teşkil eden haksızlığa kusuru ile sebep olan eylemin kefareti ödettmek olduğunda, kamu malına ya da kamu adına yararlanılan bir mala gelecek küçücük bir zararın bile alt sınırdan bir yıllık özgürlüğü bağlayıcı bir ceza ile tecziyesi, hukuk devleti teorisinde gereğinden fazla otoriter ve totaliter çağrışımı, insan hakları ve değerlerini dışlayan ayrımcı bir yaklaşım olup kişi hak ve özgürlüğü ile kamu yararı arası dengeyi suçla oluşan zararın nitelemesi yönünden gözetmeyen ölçüsüz bir yaklaşımdır.

Anılan nedenler ile çoğunluk görüşüne katılmamıştır.

Üye
Serruh KALELİ